

PEWNIĆ (1) *vb impf*

3 sg *praes* pewni.

Sł stp notuje, Cn brak, Linde XVI i XVIII w.

Zapewniać, zaręczać [kogo o kim, ze zdaniem przydawkowym dopełniającym]: Iudas pewni oycza o Iozephie iż ieft *RejFóz* P5v.

[*Szereg: »pewnić a pokoić«: Záfie tefz ieft [język] oćiec zgody/ gdy fie chce o to prziczinić/ kázi/ przewraca/ Miáftá y krolestwá/ záfie ie tefz pewni/ á pokoi ErazmJęzyk Aa7.*]

Formacje współrdzenne: upewnić, upewnić się, zapewnić, upewniać, upewniać się.

LWil